

18 Μαΐου, 1990

[Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Πρόεδρος]

ΑΒΡΑΑΜ ΠΙΠΤΑΚΗ & ΥΙΟΙ ΛΤΔ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 145/89).

Διοικητική πράξη — Εκτελεστή — Σε αντίθεση προς βεβαιωτική — Περιστασίες του βεβαιωτικού χαρακτήρα στην κριθείσα περίπτωση.

5 Η αιτήτρια εταιρεία προσέβαλε την απόρριψη του αιτήματός της για άδεια εισαγωγής ελεγχόμενου εμπορεύματος και συγκεκριμένα σακούλων πολυπροπυλίνης.

10 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας ως απαράδεκτη την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15 Η σχετική απάντηση των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 3 Ιανουαρίου 1989 σύμφωνα με τη νομολογία εφόσον επαναλαμβάνει το περιεχόμενο της προγενέστερης απόφασής τους της 1ης Δεκεμβρίου 1988, και εφόσον, όπως προκύπτει, εκδόθηκε χωρίς νέαν έρευνα από μέρους των καθ' ων η αίτηση και χωρίς οποιαδήποτε καινούργια στοιχεία ενώπιόν τους, μια και δεν υπήρχαν και δεν τέθηκαν νέα στοιχεία από τους αιτητές, μπορεί μόνο να θεωρηθεί ως βεβαιωτική της αρχικής απόφασης της 1ης Δεκεμβρίου 1988. Συνεπώς στερείται 20 εκτελεστού χαρακτήρα και δεν υπόκειται σε προσφυγή.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Προσφυγή.

25 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία απορρίφθηκε αίτημα των αιτητών για παραχώρηση άδειας εισαγωγής σακούλων πολυπροπυλίνης.

A. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές.

Στ. Ιωαννίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult. 5

A. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Με την προσφυγή τους αυτή οι αιτητές ζητούν:

"1. Δήλωση του Δικαστηρίου με την οποία να κηρύττεται άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα η απόφαση των Καθ' ων η αίτηση, που κοινοποιήθηκε στους αιτητές στις 3.1.1989 και με την οποία απέρριψαν το αίτημα ίδιας ημερομηνίας για άδεια εισαγωγής σακούλων πολυπροπυλίνης.

15

2. Δήλωση του Δικαστηρίου με την οποία να μην επικυρώνεται η απόφαση αυτή των καθ' ων η αίτηση."

Οι αιτητές υπέβαλαν στις 20 Οκτωβρίου 1988 αίτηση επί του εντύπου Υ.Ε. & Β.17 με αρ. 317356 αφού συμπλήρωσαν τα Μέρη Α και Β, για άδεια εισαγωγής από την Κίνα 120,000 τεμ. σάκων πολυπροπυλίνης αξίας £10,000, (Τεκμήριο 2). Στις 27 Οκτωβρίου 1988 δόθηκαν σε πρόσωπο, το οποίο παρουσιάστηκε στο Υπουργείο Εμπορίου και Βιομηχανία εκ μέρους των αιτητών, προφορικά διευκρινίσεις όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους οι καθ' ων η αίτηση δεν θα μπορούσαν να εκδώσουν την αιτηθείσα άδεια και οι οποίοι ήταν προς το σκοπό προστασίας της ντόπιας βιομηχανίας. Έγινε δε εισήγηση από μέρους των καθ' ων η αίτηση ότι οι αιτητές θα μπορούσαν να αποταθούν για έκδοση άδειας εισαγωγής ποσότητας σακούλων από χώρες της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας ως αποτέλεσμα της Συμφωνίας που υπογράφηκε για Τελωνειακή Ένωση μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Ε.Ο.Κ. βάσει της οποίας η Κύπρος είχε την υποχρέωση να εισάξει ποσότητα 120,000 τεμαχίων σάκων από χώρες της Ε.Ο.Κ.

35

Το πιο πάνω πρόσωπο παρέλαβε το έντυπο αιτήσεως που υπέβαλαν οι αιτητές και στο οποίο είχε αναγραφεί σαν Σημείωμα 1, με ημερομηνία 27 Οκτωβρίου 1988 μόνο η άποψη του Κλάδου Προστασίας της ντόπιας βιομηχανίας και χωρίς να ολοκληρωθεί η απόφαση του Υπουργείου από το αρμόδιο τμήμα για την έκδοση αδειών εισαγωγής, και απεχώρησε (Τεκμήριο 2). Στις 22 Νοεμβρίου 1988 οι αιτητές με επιστολή τους προς τους καθ' ων η αίτηση διαμαρτύρονταν για την απόρριψη του αιτήματός

40

τους και ζητούσαν την επανεξέτασή του. Επιπλέον ζητούσαν σε περίπτωση που η απάντηση των καθ' ων η αίτηση ήταν και πάλιν αρνητική, όπως οι καθ' ων η αίτηση διαβιβάσουν στους αιτητές την απάντησή τους γραπτώς (Τεκμήριο 3). Την 1 Δεκεμβρίου 1988 οι καθ' ων η αίτηση έστειλαν επιστολή προς τους αιτητές, με την οποία τους πληροφορούσαν, ότι το αίτημά τους για εισαγωγή σάκων πολυπροπυλίνης από χώρες της Άπω Ανατολής δεν μπορούσε να γίνει αποδεκτό, για σκοπούς προστασίας της ντόπιας βιομηχανίας (Τεκμήριο 4).

Στις 3 Ιανουαρίου 1989 οι αιτητές επανήλθαν και υπέβαλαν ξανά το ίδιο έντυπο αρ. 317356 για άδεια εισαγωγής, στο οποίο είχε προαναγραφεί η απόφαση του Κλάδου Προστασίας της ντόπιας βιομηχανίας, (Τεκμήριο 2), στο οποίο αφού επαναβεβαιώθηκε η θέση των καθ' ων η αίτηση, κοινοποιήθηκε και πάλιν στους αιτητές η απόρριψη της αιτήσεώς τους για σκοπούς προστασίας της ντόπιας βιομηχανίας. (Βλέπε Σημείωμα 2 και Μέρος Γ του Τεκμηρίου 2).

Προς το σκοπό προστασίας και ενθάρρυνσης της ντόπιας βιομηχανίας αποφασίστηκε η κήρυξη των σάκων παντός είδους για τη συσκευασία εμπορευμάτων ως ελεγχόμενου εμπορεύματος.

Με βάση το άρθρο 3 του περί Κανονισμού Εισαγωγών Νόμου 1962 (Νόμος αρ. 49 του 1962) όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα από το Νόμο αρ. 7 του 1967, δημοσιεύτηκε την 4 Μαρτίου 1988 στο Παράρτημα Τρίτο της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας Αρ. 2305 το Διάταγμα του Υπουργού Εμπορίου και Βιομηχανίας, Διάταγμα Κ.Δ.Π. 88/88, δυνάμει του οποίου απαιτείται η εξασφάλιση άδειας εισαγωγής από τον Υπουργό Εμπορίου και Βιομηχανίας προς το σκοπό εισαγωγής σάκων πολυπροπυλίνης οι οποίοι κατατάσσονται στη Δασμολογική Κλάση 63.05.31.001 (Τεκμήριο 1).

Είναι ο ισχυρισμός των αιτητών ότι η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε αυθαίρετα, είναι παράλογη και δυσμενής για τις ανάγκες του αιτητή, για να εξυπηρετήσει αλλότριο σκοπό.

Από μέρους δε των καθ' ων η αίτηση ηγέρθησαν οι πιο κάτω προδικαστικές ενστάσεις.

Πρώτον, ότι η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη γιατί με αυτή προσβάλλεται η απόφαση των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 3 Ιανουαρίου 1989, με την οποία αρνούνται την παραχώρηση

άδειας εισαγωγής προς το σκοπό προστασίας της ντόπιας βιομηχανίας, ενώ είχε ήδη εκδοθεί απόφαση από τους καθ' ων η αίτηση την 1 Δεκεμβρίου 1988, με την οποία απέρριπταν την αίτηση των αιτητών ημερομηνίας 20 Οκτωβρίου 1988, για τον ίδιο ακριβώς λόγο και η οποία αποτελεί την εκτελεστή απόφαση των καθ' ων η αίτηση.

5

Δεύτερο ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι εκτελεστή αλλά βεβαιωτική.

10

Από τα γεγονότα ενώπιόν μου είναι φανερό από το περιεχόμενο της επιστολής των αιτητών ημερομηνίας 22 Νοεμβρίου 1988 και της επιστολής των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 1 Δεκεμβρίου 1988, ότι η τελευταία αποτελεί γραπτή απόρριψη του αιτήματος των αιτητών "για σκοπούς προστασίας της ντόπιας βιομηχανίας". Αυτή θεωρώ ότι αποτελεί και την εκτελεστή απόφαση στην προκειμένη περίπτωση.

15

Οι αιτητές δεν αμφισβητούν το περιεχόμενο των πιο πάνω επιστολών ούτε και τον ισχυρισμό των καθ' ων η αίτηση περί επανυποβολής της αιτήσεώς τους στις 3 Ιανουαρίου 1989. Όμως, η σχετική απάντηση των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 3 Ιανουαρίου 1989 σύμφωνα με τη νομολογία εφόσον επαναλαμβάνει το περιεχόμενο της προγενέστερης απόφασής τους της 1ης Δεκεμβρίου 1988, και εφόσον, όπως προκύπτει, εκδόθηκε χωρίς νέαν έρευνα από μέρους των καθ' ων η αίτηση και χωρίς οποιαδήποτε καινούργια στοιχεία ενώπιόν τους, μια και δεν υπήρχαν και δεν τέθηκαν νέα στοιχεία από τους αιτητές, μπορεί μόνο να θεωρηθεί ως βεβαιωτική της αρχικής απόφασης της 1ης Δεκεμβρίου 1988. Συνεπώς στερείται εκτελεστού χαρακτήρα και δεν υπόκειται σε προσφυγή. Όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, θα έπρεπε να είχε προσβληθεί η απόφαση των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 1ης Δεκεμβρίου 1988, εναντίον της οποίας όμως οποιαδήποτε προσφυγή θα ήταν εκπρόθεσμη, εφόσον παρήλθε η προθεσμία των εβδομήντα-πέντε ημερών που καθορίζει το άρθρο 146.3 του Συντάγματος. Για τους πιο πάνω λόγους οι προδικαστικές ενστάσεις επιτυγχάνουν και η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

20

25

30

35

Όσον αφορά την ουσία της υπόθεσης θεωρώ ότι η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε νόμιμα και ορθά, σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου και του Συντάγματος, μέσα στα πλαίσια της διακριτικής εξουσίας των καθ' ων η αίτηση, αφού λήφθηκαν υπόψη όλα τα γεγονότα και στοιχεία της υπόθεσης. Ουδεμία δυσμενής διάκριση υπάρχει εναντίον των αιτητών, αντίθετα θα έλεγα ότι το

40

5 γεγονός και μόνο ότι έγινε εισήγηση στους αιτητές να εισάξουν την ποσότητα που χρειάζονταν από χώρες της Ε.Ο.Κ., πράγμα που θα κάλυπτε την ολική ποσότητα που είναι αναγκασμένη η Κύπρος να εισάξει από τις χώρες της Ε.Ο.Κ., βάσει της Συμφωνίας για Τελωνειακή Ένωση, αντί να διανέμει την ποσότητα μεταξύ άλλων αιτητών, δεν δείχνει άνιση μεταχείριση εναντίον των αιτητών, αλλά υπέρ τους.

10 Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

Υπό τις περιστάσεις όμως δεν γίνεται οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα:

15 *Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.*